

— Expandint horitzons a través del procés creatiu

Tot i que ja hem entrat al nou any, volem dedicar aquest article a reflexionar sobre les nostres activitats de l'any passat. A Eslovènia, la sòcia cultural del projecte, Tina Rataj de **Portret**, Associació per al Desenvolupament de la Creativitat i el Potencial, va tenir l'oportunitat de col·laborar amb dues escoles de primària de diferents regions. En ambdues escoles, nois i noies de 9 a 12 anys (escola A) i d'11 a 14 anys (escola B) van participar al club de teatre, que se es va portar a terme un cop per setmana.

Ambdós grups van concloure el seu procés creatiu amb una obra de teatre al final del curs escolar, preparada per a l'escola i la comunitat local. Durant l'activitat, l'objectiu principal no va ser el contingut, sinó el procés creatiu en si mateix. Les reunions inicials es van dedicar a establir un espai segur i les dinàmiques de grup. És vital que els nois i noies se sentin acceptats, escoltats i prou segurs per expressar els seus sentiments, fins i tot sobre temes delicats. Sense això, no emergeixen temes difícils. Un cop establerta aquesta base, els participants van utilitzar mètodes creatius (teatre, improvisació, associació, dibuix, collage, escrip-

tura i treball en grups més petits) per explorar els seus interessos.

La violència entre iguals, les qüestions de poder, la desigualtat i la discriminació van emergir ràpidament com a temes comuns, així com experiències que els joves sovint es troben en línia: comentaris ofensius, humiliació i el silenci dels espectadors. És interessant que en ambdues escoles, independentment de les diferents edats i entorns, els participants van destacar la violència, cada una d'una forma lleugerament diferent, però amb la mateixa importància. Aquest concepte no va aparèixer com una cosa que s'hagués d'abordar específicament, sinó com quelcom que ja estava present en els seus pensaments, converses i experiències quotidianes. Les diferències entre els dos grups només es van fer evidents en la manera com els participants parlaven de la violència.

L'escola A va presentar el tema de la violència a través de les relacions. Qüestionant l'amistat, el poder i el sentiment de pertinença, els estudiants van explorar què significa ser fort i quan la força es pot convertir en una càrrega. Segments de la vida quotidiana escolar

Més informació sobre el projecte
www.expectart.eu

Aquest document ha estat finançat per la Unió Europea en virtut de l'acord de subvenció 101132662. Tanmateix, les perspectives i opinions expressades són només de l'autor o autors i no reflecteixen necessàriament les de la Unió Europea o l'Agència Executiva de Recerca Europea (REA). Ni la Unió Europea ni l'autoritat que atorga es poden fer responsables d'elles.

es van entrellagar amb les escenes, com ara paraules que causen dolor, mirades que es retiren i silenci, que de vegades parla més fort que les accions. La força es va revelar com quelcom no sempre visible, però amb un efecte significatiu: en el coratge de parlar, la capacitat d'establir límits i la decisió de no apartar la mirada.

A l'escola B, el tema de la violència es va abordar de manera diferent. La història va prendre la forma d'una sala d'un jutjat, centrant-se no en qüestions de culpabilitat i càstig, sinó en allò que roman ocult en el fons. Els nens van entrellagar històries personals per destacar el dolor que s'acumula quan els crits d'ajut no són escoltats. La violència va sorgir com un procés lent, silencios i persistent que s'intensifica fins que sobrepassa els límits.

Les dues obres teatrals van abordar la mateixa pregunta, cadascuna amb el seu propi estil: què passa quan no ens n'adonem, no sentim o no reaccionem? Els estudiants més joves van explorar aquesta qüestió a través de les relacions i les decisions quotidianes, mentre que els estudiants més

grans la van examinar a través de les conseqüències de la discriminació a llarg termini, la soledat i la impotència. La diferència entre les dues obres no va provenir de la gravetat del tema, sinó del llenguatge que els participants van triar per explicar-lo.

El procés de cocreació amb els nois i noies va recordar a la Tina la importància de proporcionar als joves un entorn on les seves experiències es puguin compartir i escoltar sense precipitar-se a treure conclusions ni oferir respostes predissenyades. El procés teatral va resultar ser un espai segur, que va permetre explorar temes encara més complexos, no per resoldre'ls, sinó per intentar comprendre'ls en tota la seva complexitat. La comprensió de les històries individuals no només es va fomentar a través del procés creatiu, sinó que també va millorar la capacitat dels estudiants i, fins i tot, dels pares i mares, per escoltar i ser empàtics. Potser aquest és el valor més important dels processos creatius: no oferir respostes, sinó obrir un espai on podem veure'ns els uns als altres de manera diferent.

Els nostres plans per al 2026

Per garantir un inici motivat i coordinat de l'últim any del projecte, es va celebrar la primera reunió del consorci de 2026 a Wroclaw, Polònia, els dies 21 i 22 de gener. Els socis van revisar la feina realitzada fins ara i es van centrar en la planificació de les properes activitats. S'acosten dos esdeveniments importants: un serà l'escola d'estiu i l'altre la nostra conferència final que tindrà lloc a Alemanya al novembre. Segueix-nos!